

ותן חלקינו בתורתך – פרשת בהעלותך תש"פ מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

להצטרפות לרשימת תפוצה הוסיפו את המס' 02-6520002 לאנשי הקשר ושלחו 1.

- א. תמיד צריך לעלות ולהאיר, כמו הנרות שהעלה אהרון הכהן, תורת חסד – תורה מאירה.
- ב. השבטים מתקדמים במדבר בסדר מופתי, דגלים, חצוצרות, כמין תרגילי סדר ומשמעת.
אלו כללים בסיסיים בעבודת השם ית', לפרט ולכלל.
- ג. משטר של גילוי פנים – ציפיות גדולות משמים שסוף סוף קם עם הנאמן לשם ית' שיבצע את משימתו לתקן עולם במלכות ש-ד-י-י.
לפעמים כגודל הציפיה – גודל האכזבה! אך זאת אכזבה זמנית, לבסוף בגאולה השלימה: ישמח השם במעשיו!
- ד. מחזה מופלא: הנהגת עם ישראל, משה, אהרון, מרים, עם ישראל, תורה ומצוות, עמוד האש, עמוד הענן, ובורא עולם שמגיב מיד על כל עבירה, על כל תלונה, על כל בכי מוצדק או לא.
- ה. משה רבינו – עבד נאמן ורועה נאמן, עומד באמצע בין דרישות שמים לבין מעשי העם שוב ושוב עומד בפרץ, לסנגר, לחנך, לכפר, להוביל! דורש כבוד שמים ודורש כבוד עם ישראל.
- ו. השם ית' מרבה לנו תורה ומצוות על מנת לזכותנו. חלק מהעם התלונן על "תנאי השירות", ה' יתברך מוליך אותנו שלשה ימים רצופים במדבר – כי חפץ להכניסנו מהר לארץ ישראל, והעם התלונן "כמה קשה לנו ההליכה" בלי מנוחה!
- ז. המדבר = כור ההיתוך האמיתי והאימתני לעם ישראל שצריך להיות עז וקשה עורף – לעבודתו ית', ולא לשמוע בפיתויי היצר הרע הכללי.

ח. במשטר של גילוי פנים – מרים הנביאה דיברה על משה רבנו ומיד הפכה למצורעת!
האם אנחנו המצפים למשיח מוכנים למשטר של גילוי פנים?!

ט. הנהגת משה רבנו = העניו מכל אדם, זה שלא היה מעוניין להיות הגואל כי בוודאי יש בעיניו טובים ממנו, ברגע שהעם התחיל למרוד – ביקש מהשם ית' להתחלק בהנהגה עם עוד מנהיגים – אולי זה יעזור לו להוליך את הצאן במדבר עם פחות תקלות. השם ית' נעתר לו ומינה שבעים זקנים. בדיעבד הסתבר שזה לא מנע עוד תקלות ומרידות! נחמתו של משה רבנו: לפחות הוא לא היה לבד במערכה.

י. הבחירה החופשית = כלל גדול בעבודתו ית'! גם לפרט וגם לכלל ישנה תמיד בחירה חופשית, וכנגדה = שכר ועונש. משה רבנו היה חייב את תמיכת העם ואמון העם בו ובהנהגתו כי אין מלך ללא עם! ולמרות שהשם ית' עמד תמיד לימינו של משה המנהיג הנאמן, כאשר העם מורד בשם ית' ובמשה, הדבר היחידי שניתן לעשות מבחינת שמים זה להעניש את המורדים! לא ניתן לכפות על העם את הנהגתו של משה – אם העם לא מסכים ובוחר בכך! היו כאלה שהיו מוכנים לשאת את העונש השמימי ולא לתמוך במשה! כי "אין מלך ללא עם", והעם הוא הבוחר במלך גם אם המלך "הונחת" משמים! פלא פלאים!

יא. המן = לחם שמימי. טעים ומשביע. מחולק לכל אחד ע"פ דרגת תיקונו. הצדיק מקבלו ליד אוהלו, הפחות מתוקן צריך לטרוח למצאו במרחק.

המן = הזדמנות להזדכך, להיות כמלאכים! חלק מהעם רואים בו: לחם קלוקל! מעדיפים שומים, אבטיחים, דגים ובשר, "האוכל הרגיל", העיקר לא להתעלות ולהזדכך! על זה נאמר: "האור מצטייר לפי הכלי".

יב. "היד השם תקצר?" שאלה נצחית הנשאלת כל רגע! האדם דואג לפרנסתו לבריאותו ולענייניו, הוא בוטח בשם ית'! יד השם ית' לא תקצר לעולם. הבעיה זה הכלי שאנו מכינים לקבל את שפעו ית'! האם הכלי מתאים רוחנית ומעשית? האם באמת אנו בוטחים בו ית'? ככל שנהיה יותר דבוקים בו ית', במחשבה דיבור ובמעשה, על פי התורה, כך הוא ית' ייטיב עמנו וידו לעולם לא תחסר!

יג. בפרשה יש ברור ענייני הנבואה – נבואת משה לעומת נבואת אהרון ומרים. נבואת שבעים הזקנים, האם הייתה חד פעמית או לא, ונבואת אלדד ומידד. אינו דומה עם ישראל עם נביא אחד גדול ויחידי – לעם ישראל שרבים בו נביאים!

יד. "ויאמר לו משה המקנא אתה לי ומי יתן כל עם ה' נביאים כי יתן ה' את רוחו עליהם".

שבת שלום ומבורכת לכל בית ישראל!